

Liturgie 2e Adventszondag 10 december 2023
Gereformeerde Kerk Sliedrecht. Aanvang 9.30 uur.
Thema: Een glimp begroeten

- Welkom en mededelingen.
- Zingen Ps. 107: 1 en 4 Gods goedheid houdt ons staande
- Stil gebed.
- Votum en groet. Onze hulp is in de naam van de Heer die hemel en aarde gemaakt heeft, die trouw houdt tot in eeuwigheid en niet laat varen het werk van zijn handen. Genade zij u en vrede, van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus door de Heilige Geest. Heer, onze God, wat zijn wij zonder U? Onze geest heeft uw licht nodig, onze wil uw kracht, onze ziel uw vrede. Amen.
  - Zingen Lied 440: 1 en 2 Gij, stillen in den lande, en 2: Vat moed, bedroefde harten.
  - Gebed van verootmoediging: Zie de nood van onze wereld, zoveel eenzaamheid, oorlog, leed en pijn. Laat het niet verborgen blijven, laat er Heer ontferming zijn. Hoor ze roepen, bange mensen, want ze zien het licht niet meer. Hoor hun stem ook in de hemel, kom dan toch, ontferm u Heer! Hoor ons roepen, deze morgen, heel uw wereld, groot en klein. Draag ons Vader in uw liefde, wil onze Ontfermer zijn. Amen.
  - Genadeverkondiging: Nu wij een hooggeplaatste hogepriester hebben die de hemel is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, moeten we vasthouden aan het geloof dat we belijden. Want de hogepriester die wij hebben is er een die met onze zwakheden kan meevoelen, juist omdat hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, met dit verschil dat hij niet vervallen is tot zonde. Laten we dus zonder schroom naderen tot de troon van de Genadige, waar we telkens als we hulp nodig hebben barmhartigheid en genade vinden. (hebreen 4: 14 vv)
  - Leefregel in de vorm van geloofsbelijdenis: *Wij geloven met hart en ziel:* dat de Heer onze God is, de enige. Hij heeft ons bevrijd - geen andere goden zullen wij dienen, geen enkel beeld van de Levende zullen wij maken. *Wij geloven* dat wij naar zijn beeld en gelijkenis geschapen zijn - dat wij in Gods naam zullen leven. *Wij geloven* dat de dag van de Heer heilig is - dat allen eerbied waardig zijn die ons voorgaan naar het land van Gods belofte. *Wij geloven* dat enkel liefde de dood overwint - dat wij elkaar trouw mogen zijn, zoals God zich met ons verbonden heeft. *Wij geloven* dat een waarachtig getuigenis jegens onze naaste en de eerbiediging van zijn bezit God welgevallig is. *Dat geloven en belijden wij, voor God en voor elkaar.* Amen.
  - Zingen Lied 440: 3 en 4 Wees onbezorgd, gij armen en 4: Gij schenkt met volle handen.
  - Bidden om de Heilige Geest

- **Schriftlezing 1: Genesis 23** En Sara leefde honderd zevenentwintig jaar ; dit waren de jaren van Sara's leven. En Sara stierf te Kirjat-Arba, dat is Hebron, in het land Kanaan, en Abraham ging naar binnen om over Sara te weklagen en haar te bewenen. Toen stond Abraham op en ging heen van zijn dode en sprak tot de Hethieten: Een vreemdeling en bijwoner ben ik bij u, geef mij een eigen grafstede bij u, opdat ik mijn dode mag uitdragen en begraven. Toen antwoordden de Hethieten Abraham en zeiden tot hem: Luister naar ons, mijnheer, een vorst Gods zijt gij in ons midden: begraaf uw dode in de keur onzer grafsteden; niemand van ons zal u zijn grafstede weigeren om uw dode te begraven. Daarna stond Abraham op, wierp zich neder voor het volk des lands, de Hethieten en sprak tot hen: Indien het naar uw wil is, dat ik mijn dode uitdrage en begrave, luistert dan naar mij en dringt voor mij bij Efron, de zoon van Sochar, erop aan dat hij mij de spelonk van Machpela geve, welke hem toebehoort en aan het einde van zijn veld ligt; hij geve mij die voor de volle prijs tot een eigen grafstede onder u. Efron nu was een gezeten man onder de Hethieten. En de Hethiet Efron antwoordde Abraham ten aanhoren van de Hethieten, van allen die de poort van zijn stad ingingen: Neen, mijn heer, luister naar mij: het veld geef ik u en de spelonk aldaar geef ik u; in tegenwoordigheid van mijn volksgenoten geef ik het u: begraaf uw dode. Toen wierp Abraham zich neder voor het volk des lands, en sprak tot Efron ten aanhoren van het volk des lands: Waarlijk, indien gij genegen zijt, luister dan naar mij: ik geef de prijs van het veld; neem die van mij aan, opdat ik mijn dode daar begrave. En Efron antwoordde Abraham en zei tot hem: Och, mijn heer, luister naar mij: een stuk land van vierhonderd sikkelen zilver, wat maakt dat uit tussen mij en u? Begraaf toch uw dode. Toen hoorde Abraham naar Efron en Abraham woog aan Efron het geld af, waarvan hij gesproken had ten aanhoren der Hethieten, vierhonderd sikkelen zilver, gangbaar bij de koopman. Zo ging het veld van Efron, dat in Machpela tegenover Mamre ligt, het veld en de spelonk aldaar, en al het geboomte op het veld, op het gehele terrein ervan rondom, in eigendom aan Abraham over, in tegenwoordigheid van de Hethieten, van allen die de poort zijner stad ingingen. Daarna heeft Abraham zijn vrouw Sara begraven in de spelonk van het veld van Machpela, tegenover Mamre, dat is Hebron, in het land Kanaan. Zo is het veld met de spelonk aldaar van de Hethieten aan Abraham overgegaan tot een eigen grafstede.

- **Zingen Lied 438: 1 en 2** God lof! Nu is gekomen, en 2: Hij wilde zich verlagen.

- **Schriftlezing 2: Hebreëen 11: 8 -16** Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou. Door het geloof heeft hij vertoefd in het land der belofte, als in een vreemd land, waar hij

in tenten woonde met Isaak en Jacob, die medeërfgenen waren van de zelfde belofte; want hij verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is. Door het geloof heeft ook Sara kracht ontvangen om moeder te worden, en dat ondanks haar hoge leeftijd, daar zij Hem die het beloofd had, betrouwbaar achtte. Daarom zijn er dan ook uit één man, en wel een verstorvene, voortgekomen als de sterren des hemels in menigte en gelijk het zand aan de oever der zee, dat ontelbaar is. *In dat geloof zijn deze allen gestorven zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet (ze hebben slechts een glimp ervan begroet NVT) en zij hebben beleden dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde.* Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland zoeken. En als zij gedachtig geweest waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren; maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid.

- Zingen Lied 438: 3 en 4 Gij machtigen der aarde, en 4 Gij armen en verdrukten.
- Verkondiging: Een glimp begroeten!
- Zingen Lied 769: 1 en 5 Eens als de bazuinen klinken, en 5: Mensen kom uw lot te boven.
- Dankgebed, voorbeden, stil gebed en Onze Vader.
- Aankondiging collecten en slotzang.
- Slotlied Lied 601: 1, 2 en 3 Licht dat ons aanstoot in de morgen, 2: Licht, van mijn stad de stedehouder, en 3: Alles zal zwichten en verwaaien.
- Kinderen terug uit de nevendienst.
- Heenzending en zegen. De genade van onze Heer Jezus Christus en de liefde van God en de gemeenschap van de Heilige Geest zij en blijve met u allen. Amen, amen, amen!